

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רכ"ט ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קֹדֶשׁ הֵם. וְכָתִיב (יִרְמְיָה ב') קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי יְיָ רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּגִין דְּבִישְׂרָאֵל אֶתְחַזֵּן כָּל גְּוֹנִין. כְּהָנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵל. וְאַלִין אֵינִין גְּוֹנִין לְאַתְחַזָּא לָגוּ.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, הַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּסוּד הָאֱמוּנָה לְהִיּוֹת הַכֹּל כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, וְעַל זֶה כָּתוּב, בְּגִדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ. וְנִקְרְאוּ בְּגִדֵי (קֹדֶשׁ) שָׂרָד, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִקְרְאוּ קֹדֶשׁ אֶלָּא כְּשֹׁשׂוּרִים בּוֹ אוֹתָם הַגְּוֹנִים, שְׁכָתוּב (וִיקְרָאטוּ) בְּגִדֵי קֹדֶשׁ הֵם. וְכָתוּב (יִרְמְיָה ב') קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁבִישְׂרָאֵל נִרְאִים כָּל הַגְּוֹנִים, כְּהָנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵל, וְאַלֶּה הֵם הַגְּוֹנִים לְהִרְאוֹת בְּפָנִים.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, (נח ב', רל"א ע"א) נִשְׁמַתָּא לָא סִלְקָא לְאַתְחַזָּא קָמִי מַלְכָּא קִדִּישָׁא, עַד דְּזָכָא לְאַתְלַבֵּשָׁא בְּלְבוּשָׁא דְלַעִילָא לְאַתְחַזָּא תַּמָּן. וְכֵן כְּגֻוּנָא דָּא לָא נַחְתָּא לְתַתָּא, עַד דְּאַתְלַבֵּשֶׁת בְּלְבוּשָׁא דְהָאִי (ק'נ ע"א) עֲלָמָא.

בא וראה, אין נשמה עולה להראות לפני המלך הקדוש עד שזוכה להתלבש בלבוש של מעלה להראות שם. וכן כמו זה לא יורדת למטה עד שמתלבשת בלבוש של העולם הזה.

טקסט הזהר

כגוונא דא מלאכין קדישין דלעילא, דכתיב בהו (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט. כד עבדין (רל"א ע"א) שליחותא בהאי עלמא, לא נחתין לתתא, עד דמתלבשין בלבושא דהאי עלמא. וכלא איהו כגוונא דההוא אתר דאזיל תמן. והא אוקימנא, דנשמתא לא סלקא, אלא בלבושא דנהיר.

תרגום לעברית

כמו כן המלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם (תהלים קב) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, כשעושים שליחות בעולם הזה, אין יורדים למטה עד שמתלבשים בלבוש של העולם הזה, והכל הוא כמו שאותו מקום שהולך לשם. והרי בארנו שנשמה לא עולה אלא בלבוש שמאיר.

טקסט הזהר

ותא חזי, אדם הראשון כד הוה בגנתא דעדן, הוה מתלבש בלבושא כגוונא דלעילא, ואיהו לבושא דנהורא עלאה. כיון דאתתרה מגנתא דעדן, ואצטריה לגוונין דהאי עלמא, מה כתיב (בראשית ג) ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. בקדמיתא הוו כתנות אור, אור, דההוא נהורא עלאה, דשמש ביה בגן עדן.

תרגום לעברית

ובא ראה, אדם הראשון, כשהיה בגן עדן, היה מתלבש בלבוש כמו שלמעלה, והוא לבוש של אור עליון. כיון שגרש מגן עדן והצטרף לגוני העולם הזה, מה כתוב? (בראשית ג) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. בראשונה היו כתנות

אור, אור של אותו אור עליון ששמש בו בגן עדן.

טקסט הזהיר

בגין דהא גנתא דעדן, נהורא עלאה דנהיר משמש ביה. ועל דא, אדם קדמא פד עאל לגו גנתא, אלביש ליה קודשא ברין הוא בלבושא דההוא נהורא, ואעיל ליה תמן. ואי לא אתלבש בקדמיתא בההוא נהורא, לא ייעול לתמן. כיון דאתתרה מתמן, אצטרין למלבושא אחר, כדין, ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור. וכלא כמה דאצטרין. והכא כגוונא דא, עשו בגדי שרד לשרת בקדש, לאעלא בקודשא.

תרגום לעברית

משום שהרי גן עדן, אור העליון שמאיר משמש בו. ועל כן, אדם הראשון, כשנכנס לתוך הגן, הלביש אותו הקדוש ברוך הוא בלבוש של אותו אור והכניסו לשם. ואם לא הלבש בראשונה באותו אור, לא יכנס לשם. כיון שגרש משם, הצטרך ללבוש אחר, אז - ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור. והכל כמו שצריך. וכאן כמו כן עשו בגדי שרד לשרת בקדש, להכנס בקדש.

טקסט הזהיר

והא (ב' ע"א) אוקמוה, דעובדין טבין דבר נש דעביד בהאי עלמא, אינון עובדין משכי מנהורא דזיוא עלאה, לבושא, לאתתקנא ביה לההוא עלמא, לאתחזא קמי קודשא ברין הוא. ובההוא לבושא דלביש, אתהני וחמי גו אספקלריא דנהורא, כמה דאת אמר (תהלים כז) לחזות בנצם יי' ולבקר בהיכלו.

תרגום לעברית

והרי פרשוה, שמעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה, אותם מעשים מושכים אור של הזיו העליון לבוש להתתקן בו לאותו העולם להראות לפני הקדוש ברוך הוא. ובאותו לבוש שלובש, נהנה ורואה לתוך האספקלריה המאירה, כמו שנאמר (תהלים כז)

טקסט הזוהר

ועל דא, נשמעת אתלבשת בתרין עלמין, למחוי לה שלימו בכלא, בהאי עלמא דלתתא, ובצלמא דלעילא. ועל דא כתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניה. אף צדיקים יודו לשמה בהאי עלמא, ישבו ישרים את פניה בההוא עלמא. (שמות לט) ויעש את האפוד זהב, הא אוקמוה. אמר רבי יוסי, אפוד וחשן כחדא הוו, ואוקמוה דהא באתר דהוא קיומא, קיימן כל אינון תריסר אבנין, כלהו נטלי שמעון בני ישראל, וכלהו תריסר תחומין עלאין, כלהו ברזא דשבטי ישראל אינון.

תרגום לעברית

ועל כן הנשמה מתלבשת בשני עולמות, להיות לה שלמות בכל - בעולם הזה שלמטה ובעולם שלמעלה. ועל זה כתוב, (שם קמ) אף צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניה. אף צדיקים יודו לשמה - בעולם הזה. ישבו ישרים את פניה - באותו עולם. ויעש את האפוד זהב, הרי פרשוה. אמר רבי יוסי, אפוד וחשן היו כאחד, ופרשוה שהרי במקום אותו הקיום עומדים כל אותן שנים עשרה אבנים, כלם נוטלים שמות בני ישראל, וכלם שנים עשר תחומים עליונים, כלם הם בסוד של שבטי ישראל.

טקסט הזוהר

ורזא דא כתיב, (תהלים קכב) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי'. ששם עלו שבטים, אלין אינון תריסר שבטין עלאין לעילא, דאינון שבטי יה, דהא שמא דא עדות לישראל.

וְסוּד זֶה כְּתוּב, (שם קכב) שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'.
 שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים - אֵלּוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים עֲלִיּוֹנִים לְמַעַלָּה, שֶׁהֵם שְׁבָטֵי יְהוָה, שֶׁהָרִי שֵׁם
 זֶה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי חֵיָא, תְּרֵי זְמַנֵּי כְּתִיב שְׁבָטִים. אָלָא, שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים, אֵלּוּ שְׁבָטֵי דְלִתְתָּא.
 שְׁבָטֵי יְהוָה, אֵלּוּ שְׁבָטֵי דְלַעֲלָא. עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, דָּא רָזָא (רכ"א ע"ב) דְשִׁמְא קֳדִישָׁא
 עֲלָאָה דָּא, דְאֶקְרִי עֲדוֹת, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תהלים קלב) וְעֲדוֹתֵי זֹו אֶלְמָדָם. וְאֵינּוֹן
 תְּרִיסָר שְׁבָטֵי קֳדִישִׁין עֲלָאִין, אֵינּוֹן תְּרִיסָר אַבְנֵי קֳדִישִׁין. וְעַל דָּא אֵינּוֹן קִיָּמִין לְתַתָּא,
 כְּגֻוּנָא דְלַעֲלָא, וְכָל אֵינּוֹן שְׁמָהֶן דְתְּרִיסָר שְׁבָטֵי, כְּלָהוּ גְלִיפָאן בְּאֵינּוֹן אַבְנֵי, וְכִהְנָא
 רַבָּא נָטִיל לֹוֹן.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי חֵיָא, פְּעָמִים כְּתוּב שְׁבָטִים. אָלָא, שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים - אֵלּוּ הַשְּׁבָטִים שְׁלֵמָה.
 שְׁבָטֵי יְהוָה - אֵלּוּ הַשְּׁבָטִים שְׁלֵמָעֵלָה. עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל - זֶה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן הַזֶּה
 שֶׁנִּקְרָא עֲדוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קלב) וְעֲדוֹתֵי זֹו אֶלְמָדָם. וְאוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים
 קְדוֹשִׁים עֲלִיּוֹנִים הֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַבְנֵי קְדוֹשׁוֹת, וְלִכְּן הֵם עוֹמְדִים לְמַטָּה כְּמוֹ
 שְׁלֵמָעֵלָה, וְכָל אוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַשְּׁבָטִים, כָּלָם חֲקוּקִים בְּאוֹתָן אַבְנֵי,
 וְהִכְהִין הַגְּדוֹל נוֹטֵל אוֹתָם.

תא חזי, יעקב כד הוה אזיל לחרון, מה כתיב (בראשית כח) ויקח מאבני המקום וישם
מראשותיו. אלין תריסר אבנין קדישין, וכלהו אתעבידו חד אבנא, דכתיב והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה. וקרי להו אבן, מאי טעמא. בגין דכלהו תריסר אבנין, אתכלילו
באבנא חד קדישא עלאה, דאיהי לעילא מנהון, דכתיב והאבן הזאת

בא וראה, כשיעקב היה הולך לחרון, מה כתוב? (בראשית כח) ויקח מאבני המקום
וישם מראשותיו. אלו שתיים עשרה אבנים קדושות, וכלן נעשו אבן אחת, שכתוב והאבן
הזאת אשר שמתי מצבה. וקורא להן אבן, מה הטעם? משום שכל שתיים עשרה האבנים
נכללו באבן קדושה עליונה אחת, שהיא מעליהן, שכתוב והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אלהים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.